

at man fornuftigvis, naar man vilde have en Spærring, maatte tage det med. Lokale Afspærringer kunne have tvivlsom Betydning, det indrømmer jeg, men det forekommer mig at være rigtigt derved særlig at henlede Opmærksomheden paa Forholdene i dette Distrikt. — Bemyndigelsen til at anvende saadanne Afspærringer og til at forbyde Udførsel til Udlandet findes i § 9 i Lov af 29de December 1857, og i en lille Lov, som vil være ærede Medlemmer bekendt, angaaende Forholdsregler vedrørende Udførselen af Husdyr fra Danmark, nemlig Lov Nr. 25 af 25de Februar 1876. Bestemmelsen i § 9 i Loven af 1857 lyder saaledes: „Naar der i fremmede Lande er udbrudt nogen af de i § 2 ommeldte ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, kan vedkommende Ministerium udstede Forbud mod Indførsel af den angrebne Art af Husdyr samt raa Handelsprodukter af samme, saa som Haar, Huder, ujmælet Talg og Kød, ligesom Ministeriet, hvor en af disse Sygdomme er udbrudt inden Monarkiets Grænser i en eller flere Provinser eller Amtter, enten ganske kan forbyde Indførsel af den angrebne Art af Dyr til de øvrige Provinser eller Amtter eller kun tillade det under saadanne Betingelser, for Eksempel Sundhedsattester, som maatte anses fornødne til at forhindre Smittens Udbredelse.“ Det er i Genhold dertil, at Bekendtgørelse er udgaaet om Forbud mod Udførsel af levende Hornkvæg og Svin fra Sjælland samt mod Indførsel af de nævnte Dyr fra Sorø Amt og Tybjerg Herred i Præstø Amt til den øvrige Del af Sjælland. Selve Bekendtgørelsen skal jeg ikke trætte med, da den findes i Berlingske Tidende for i Morgen og vil komme til at foreligge i Ministerialtidenden. De Markeder, der i den nærmeste Tid skulle afholdes i Præstø, Sorø, Stege og Næstved, ere aflyste, for saa vidt angaar Handel med Kvæg og andre Kreaturer, hvorimod der selvfølgelig ikke er noget til Hinder for Handel med Heste og Landbrugsprodukter og hvad der ellers kan komme til Skade. Der er givet særlig Instruks til Veterinærpolitiet i den afspærrede Del af Sjælland. Naturligvis vil der blive givet yderligere Bestemmelser i denne Retning; men i Saar kunde man ikke komme videre, og det er det nærmest fornødne og det, der hurtigst kunde gøres. — Med Hensyn til selve det fremsatte Lovforslag skal jeg gøre opmærksom paa, at der er en ikke saa ringe Afvigelse mellem den Myndighed, Ministeren nu har i Genhold til den bestaaende Lov af 29de December 1857, og den Myndighed, bægge Rigsdagens Ting gennem mange og gentagne Afstemninger have

været enige om, at Ministeren skulde og burde have i dette Forhold, og som findes specielt angiven i Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene under § 8. Vel er dette Lovforslag om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene ikke hidtil gennemført, men det vil vistnok vides i alt Fald af de Medlemmer, der have taget specielt Del i Behandlingen, at om den langt større Del af Lovforslaget har der været Enighed ikke blot mellem Ministeren og dette Ting, men ogsaa mellem begge Ting, og blandt disse Bestemmelser hører den, som nu ønskes sat i Værk. Det er egentlig det, som det nu fremsatte Lovforslag gaar ud paa. Nu lyder § 8 i Lov af 29de December 1857 saaledes: „Opstaar der Formodning om, at den i en Kvægbesætning udbrudte Sygdom er ondartet Lungesyge eller Kvægpest, kan Politimesteren lade et eller to Stykker slagte, for ved Sammens Obduktion derom at erholde større Visshed. De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte tvende Sygdomme, kunne efter Politimesterens Foranstaltning dræbes, indtil det, naar der ikke længere er Haab om ved dette Middel at standse Sygdommens Udbredelse, forordnes af Indenrigsministeriet, at saadant ikke mere maa finde Sted. Saa kan det nævnte Ministerium ogsaa i Sygdommens Begyndelse paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.“ Det gælder altsaa med Hensyn til disse i Paragraffen nævnte Sygdomme, ondartet Lungesyge eller Kvægpest. Naar nu ærede Medlemmer ville se det nævnte Lovforslags § 8, saaledes som den foreligger i Forslaget, der er fremsat her, og saaledes som den har været vedtagen gentagne Gange i begge Ting, lyder den nævnte Paragrafs Begyndelse saaledes: „Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dikens ondartede Lungesyge, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen. De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte Sygdomme, Mund- og Nosesyge eller Rødhygen — disse to Sygdomme stuydes altsaa ind — kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar saadant skønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.“ Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det Lovforslag, der nu fremsættes, gaar ud paa at tildele Indenrigs-